

Писмо до дъщеря ми

НЕ БЪРЗАЙ, ДЕТЕТО МИ,
НЕ БЪРЗАЙ ДА СТАВАШ ГОЛЯМА!
ЗНАМ, ПРЕПУСКА СЪРЦЕТО ТИ -
ДА ПОРАСНЕШ ТЪРПЕНИЕ НЯМАШ.

ТОЗИ СВЯТ ТЕ ПРИВЛИЧА
ДА СЕ ВТУРНЕШ В БЕЗБРОЙ ПОСОКИ.
И МЕЧТАЕШ ДА ТИЧАШ
НЕПОКОРНА, БЕЗ СТРАХ ОТ ВИСОКОТО.

И СЪНУВАШ ПЪТЕКИ
БЕЗ ДОСАДНИ СТЕНИ И БЕЗ ГРАНИЦИ,
ЗА ДА НОСИШ ПО-ЛЕКО
СВОЙТА КРЕХКА МОМИЧЕШКА РАНИЦА.

ЧЕ Е ТОЛКОВА ТЕЖКО
НЯКОЙ ВСЕ ДА ТИ ДАВА СЪВЕТИ,
ДА ТЕ ПАЗИ ОТ ГРЕШКИ,
ДА НАПОМНЯ: „ЕЛА СИ ПО СВЕТЛО!“
ОГЛЕДАЛОТО СВЕТИ,
ЩОМ ЗАСТАНЕШ ПРЕД НЕГО, ПРИНЦЕСО!
НО НЕ БЪРЗАЙ ДЕТЕТО МИ,
ДА ЗАТВАРЯШ ВРАТАТА НА ДЕТСТВОТО!

НЯКОЙ ДЕН ЩЕ УЗНАЕШ -
СВЕТЪТ Е ДАЛЕЧ ПО-РАЗЛИЧЕН
ОТ ДЕТСКАТА СТАЯ,
ОЦВЕТЕНА С МОЛИВ И БОИЧКИ.

НЯКОЙ ДЕН ЩЕ ПОРАСНЕШ
И ЩЕ СТАНЕШ СЪВСЕМ ГОЛЯМА.
ТИ ЩЕ БЪДЕШ ПРЕКРАСНА!
АЛА АЗ ЩЕ СЪМ СТАРА ТОГАВА.

ЦЕЛУВАМ ТЕ: МАМА.

Петранка Божкова